

NS-Nieuwsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1143

09.02.2025 (136)

De opvoeding van een boosaardig genie

door Gerhard Lauck

Deel 9

Hoofdstuk Vier "Expert"

In de loop der jaren werd ik als het ware een *erkende autoriteit* op mijn vakgebied. Regeringen, semi-overheidsorganisaties en particuliere ondernemingen zochten mij op. Bij verschillende gelegenheden vlogen ze me op hun kosten naar Europa. Dit betekende meestal dat ze me nodig hadden als getuige of voor een interview.

Afgezien van de onkosten hielp ik ze graag *pro bono*.

Commerciële organisaties daarentegen betaalden me soms flink voor mijn diensten! Ik doneerde mijn honorarium dan aan een non-profitorganisatie.

Het was niet ongewoon dat een buitenlandse regering het belang van mijn werk erkende in zowel officiële publicaties als interne documenten.

Mijn persoonlijke archieven bevatten verschillende brieven die ondertekend zijn door hoge regeringsfunctionarissen, waaronder de brieven van drie leden van *het Amerikaanse presidentiële kabinet*, het *Oval Office* en de *directeuren van zowel de FBI als de CIA!*

Ik kreeg ooit te horen dat ik het "hoofdonderwerp van gesprek" was tijdens een ontmoeting tussen Europese regeringsfunctionarissen en FBI-directeur Freeh toen

hij in Duitsland landde. Blijkbaar was hij totaal verrast. Hij had nog nooit van mij gehoord. Dat was niet verwonderlijk, want het meeste van mijn werk was in Europa.

Door mijn in elkaar grijpende ervaring op verschillende gebieden en in verschillende landen, gecombineerd met mijn analytische geest, zag ik vaak dingen die andere mensen, zelfs *experts op diezelfde gebieden*, niet zagen!

Een verbaasde expert vertelde het me: *Toen je het me voor het eerst vertelde, geloofde ik je niet. Maar je had gelijk! Hoe wist je dat?*

Ik was niet verrast door deze woorden. Ik had ze in het verleden al vaak gehoord.

In elk geval heeft mijn werk als "expert" me veel mooie herinneringen opgeleverd.

Een andere keer sprak een gepensioneerde agent van de politieke politie (*Verfassungsschutz*) die getuigde voor een Duitse rechtbank met zoveel respect over mijn werk dat ik ontroerd was. Omdat het van een tegenstander kwam, betekende dit natuurlijk meer dan wanneer het van een fan was gekomen. Deze erkenning werd zelfs in de pers genoemd.

Een moordpoging

Mijn werk was soms gevaarlijk!

Er is ooit een bompakket in mijn kamer terechtgekomen. Ik had hem al in mijn handen. Toen voelde ik dat er iets vreemds was en belde de politie. Een bomexpert meldde dat als de bom was ontploft, ik er zeker aan zou zijn overleden!

Dit was niet de enige bomaanslag die ik meemaakte, maar wel degene die het dichtst bij het beëindigen van mijn leven kwam.

Desalniettemin zie ik een moordaanslag graag als een compliment van de meest oprechte soort.

Mijn getuigenis in een terroristenproces

Vooraf mijn getuigenis tijdens een *terroristenproces* was gedenkwaardig. Hier is het verhaal van mijn reis naar Bückeburg in 1979.

Toen mijn vliegtuig aankwam op een internationaal vliegveld, werd ik bestormd door een menigte verslaggevers. Ik had van tevoren instructies gekregen *om niets tegen de pers te zeggen*. Ik klemde mijn tanden op elkaar en sprak geen enkel

woord. Zelfs niet mijn gebruikelijke "Geen commentaar!".

De pers bleef me achtervolgen in de wachtkamer. Ik zei tegen mezelf dat ik er snel aan zou ontsnappen als ik aan boord zou gaan van de aansluitende vlucht.

Maar ik had het mis! Een half dozijn van hen stapten samen met mij in het vliegtuig!

Toen dit vliegtuig op het volgende vliegveld landde, begon het de startbaan af te taxiën. Maar toen stopte het voordat het de gate bereikte. Iedereen, ook ik, vroeg zich af wat er aan de hand was. Toen drong het tot me door: Heeft dit iets met *mij te maken*?

Ik hoorde de deur opengaan. Een stewardess kwam en zei dat ik haar moest volgen. Ik werd de helling afgestuurd en in een wachtend voertuig gezet. Dit voertuig bracht me naar een verboden gebied.

Bij mijn aankomst werd ik benaderd door drie mannen in straatkleding. Ze identificeerden zichzelf als politieagenten.

Een informeerde me: *We nemen verhoogde veiligheidsmaatregelen, omdat er bezorgdheid is over een mogelijke moordaanslag op u!*

We reden toen met z'n vieren naar een wachtende militaire helikopter en stegen op. Terwijl we over de stad vlogen, kon ik enkele vrouwen zien zonnebaden op een dak. Helaas kon ik niet zien of ze topless waren, omdat we te hoog zaten. Ik kreeg in ieder geval een gratis ritje in een helikopter.

We landden op een landweggetje in niemandsland. Er stonden vier auto's op ons te wachten. Eén was voor ons vieren en de andere drie waren extra beveiliging. Daarna reden we naar een aangenaam hotel aan de andere kant van de weg. Deze drie politieagenten bleven 24/7 bij me.

Onze maaltijd, wijn en conversatie waren erg aangenaam. Een politieagent vertelde een mop die een beetje vreemd leek gezien zijn beroep.

Er zijn vier dingen die een goede Duitser in zijn leven moet doen: Een boek schrijven, een huis bouwen, een kind verwekken en minstens één keer gearresteerd worden.

De volgende ochtend reden we naar een maximaal beveiligde gevangenis. Om veiligheidsredenen werd hier het proces tegen een groep terroristen gehouden. Ik stond op het punt om in dat proces te getuigen.

De gebeurtenissen in de rechtszaal waren gedenkwaardig, ja, zelfs dramatisch.

Dit werd aangekondigd als *het grootste neonazi-terroristenproces in de naoorlogse Duitse geschiedenis*.

Al mijn vrienden vonden de graphics geweldig. De tegenstander vond ze vreselijk. In plaats van het af te doen als een verschil in smaak, wilden ze er juist een groot probleem van maken. Goh, sommige mensen!

Een televisietoren was per ongeluk naar beneden gevallen tijdens de uitzending

van een bijzonder weerzinwekkend programma. Ons nieuwsbericht over deze gebeurtenis bevatte een zeer gestileerde afbeelding van deze ramp. Het werd gepubliceerd kort *voordat* ik mijn uitnodiging ontving om in deze spelshow te verschijnen.

Het verschil tussen de woorden "of" en "door" was in dit geval absoluut cruciaal. Namelijk, *Vrijheid of Revolutie!* in tegenstelling tot *Vrijheid door Revolutie!* De "aanklager" was zo overstuur dat hij dreigde mijn immuniteit te negeren en me ter plekke in de rechtszaal te laten arresteren. Hij klonk ernstig.

Deze keer was ik slechts een *gastster* met een *korte maar belangrijke bijrol*. Met andere woorden, ik was een "getuige van de verdediging", geen "beklaagde". Niettemin moest het regime me officieel tijdelijke immuniteit tegen arrestatie verlenen voordat ik toestemde in deelname aan deze specifieke show.

Eerst hield de "verdedigingsadvocaat" een toespraak waarin hij uitlegde waarom mijn immuniteit NIET geschonden mocht worden.

Daarna hield de hoofd "beklaagde", Michael Kühnen, zijn toespraak met dezelfde strekking.

Deze beroemde dissident en goede kameraad van mij stond samen met een aantal andere mensen terecht. De rechtbank gaf toe dat hij NIET betrokken was bij hun "misdaden". Toch werd hij veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf! Waarom? Hij werd beschouwd als de "intellectuele aanstichter", omdat hij hun ideologische overtuigingen deelde. Dit was voldoende om hem strafrechtelijk aansprakelijk te stellen.

Terwijl ze dit deden, bereidde ik mentaal mijn eigen, noodzakelijkerwijs zeer korte, toespraak voor. Namelijk wat ik uitdagend zou roepen vlak nadat mijn arrestatie was bevolen.

Maar toen trok de "aanklager" zich terug.

Ik moet hem feliciteren met zijn acteerkunsten! Hij had ons echt even te pakken.

In elk geval was de rest van de dag anti-klimatisch.

Na mijn verschijning voor de rechtbank mochten drie vrienden me bezoeken in mijn hotelkamer.

Natuurlijk gingen we ervan uit dat de kamer werd afgeluisterd. We communiceerden door op briefjes te schrijven en die vervolgens in de asbak te verbranden. Terwijl dit aan de gang was, hebben we de politieke politie vreselijk uitgescholden. Niets persoonlijks. Gewoon omwille van de af luisterapparatuur. (Toen ze weggingen, keek de politie verbijsterd en teleurgesteld!)

Een van mijn bezoekers was mijn "Ersatz-Mutti" of "surrogaatmoeder", Ursula. Zij en haar man Kurt speelden een leidende rol in de nationalistische hulporganisatie voor gevangenen. De derde bezoeker was een jonge Franse activist die Kühnen had geholpen tijdens zijn ballingschap in Frankrijk. (Enkele jaren later werd deze

Fransman aangevallen en gruwelijk verminkt).

Op de terugreis stopte ik in Chicago, waar ik een noodlottige ontmoeting had.

De massamedia

Ik leerde al snel dat de reputatie van de media als incompetent en partijdig welverdiend was.

In het begin probeerde ik mijn standpunten altijd redelijk en nauwkeurig weer te geven. Maar dit werd altijd genegeerd.

Tot slot besloot ik om er altijd minstens één bizarre en bloeddorstige quote in te gooien. Net als de symbolische seksscène in een film die niet over seks gaat, maar waar Hollywood toch op staat.

Eén interview was zo vervormd dat ik het niet als het mijne zou hebben herkend, als ik niet bij naam was genoemd.

Een collega vertelde me dat een verslaggever hem na publicatie van zijn eigen interview belde om zich te verontschuldigen: *zo heb ik het niet geschreven! De redacteur heeft het helemaal herschreven!*

Een andere verslaggever, wiens ouders bevriend waren met mijn familie, weigerde een opdracht: *Ik schrijf niet wat ze willen... en ze zouden niet afdrukken wat ik zou schrijven!*

Een kennis die met de pers te maken had op een totaal niet-controversieel gebied, verzekerde me dat de media ook daar veel fouten maakten.

Eén verslaggever volgde zelfs mijn bejaarde moeder! Ik heb zijn baas thuis gebeld: *Als het adres van mijn familie in je krant wordt gepubliceerd, doe ik je een wederdienst. Ik zal de adressen van de verslaggever en zijn baas en de baas van zijn baas publiceren!*

Het resulterende artikel was een van de gemeenste die ik ooit heb gezien. Maar er stonden GEEN familieadressen in.

Natuurlijk verwezen de media altijd naar duidelijk extreem vijandige en bevooroordeelde bronnen als zijnde "betrouwbaar". Maar dit had ook een voordeel. Tijdens een van mijn rechtszaken jaren later noemde een Duitse regeringsfunctionaris dezelfde bron betrouwbaar. Geen wonder dat hun inlichtingen er ver naast zaten! Onze vermeende vijand was een waardevol, zij het zalig onwetend, doorgeefluik van valse informatie. God zegene hen!

Stel je het volgende scenario voor. Je besluit een cursus te volgen over Joodse geschiedenis. De professor komt het klaslokaal binnen. Hij draagt een nazi-armband. Hij draagt je op om *Mein Kampf* aan te schaffen als je primaire tekstboek. Denk je dat deze cursus onbevooroordeeld zal zijn?

Eerlijk gezegd is de meeste "literatuur" over het Derde Rijk niet minder bevooroordeeld! Ongeacht je mening, je verdient de feiten! Als je geen "objectief" boek kunt vinden, lees dan *openlijk* subjectieve boeken van BEIDE kanten.

Hoe dan ook, de vijandige pers schilderde het beoogde slachtoffer meestal af als ofwel een belachelijke mafkees ofwel een vreselijke bedreiging. Het laatste bood een groter verhaal voor de verslaggever. Het was ook beter voor ons. Bovendien waren officiële Duitse overheidspublicaties zo vriendelijk om onze betekenis te verifiëren.

Onze "mediakit" bevatte later fysieke exemplaren van al onze tien tabloidkranten plus een boekje. Dit boekje, getiteld *An Introduction to the NSDAP/AO: The Fight Goes One*, bevatte uitgebreide citaten uit de reguliere media, de chronologie van de NSDAP/AO en verschillende artikelen. Soms deden we er zelfs een videocassette bij. Zelfs de meest luie verslaggever kon er genoeg informatie uithalen om zijn eigen onderhoudende artikel te schrijven. (We hadden ook een Duitstalige editie).

Al in het begin en het midden van de jaren 1970 kregen we aandacht in de media. Deze vroege aandacht omvatte een artikel op de voorpagina van de lokale krant in Lincoln en een hoofdartikel in de zondagbijlage van de *Omaha World-Herald*. Mijn vriend George, een oude Rockwell-activist, deed aan dit laatste mee.

Toen de FBI George vroeg of hij me kende, zei hij nee, maar hij wilde me graag ontmoeten! De FBI bracht ons in contact. We werden vrienden. Hij introduceerde me bij veel waardevolle contacten!

Veel van mijn buitenlandse reizen werden gefinancierd door overheden, aan de overheid gelieerde media en media in privébezit. Soms gaven ze me gewoon een stapel biljetten van 100 dollar. Het was een soort professioneel worstelen. De vijandigheid was gewoon onderdeel van de act.

Ik wil niet impliceren dat ze het eens waren met mijn standpunten. Integendeel! Maar zaken zijn zaken. De media is een prostituee. Ze willen een goed verhaal. Een goed verhaal betekent winst. Ze zouden Jezus verkopen voor dertig zilverlingen... en dan een boek- en filmdeal sluiten met Judas.

Bijna nog zieliger waren de journalisten die duidelijk oprecht waren in hun afkeer en verlangen om ons kwaad te doen. Ze werden net zo makkelijk bespeeld, maar zonder winst voor hen of schade voor ons. Integendeel: Hun duidelijk oprechte vijandigheid maakte hen geloofwaardiger als bron voor valse informatie.

Een paar interviews waren bijzonder amusant.

Mijn CBS *Sixty Minutes*-interview met Ran Rather uit 1979

Zijn eerste vraag ging als volgt: *U wordt een rijke Godfather genoemd die de Neonazistische ondergrondse in Duitsland voorziet van propagandamateriaal, geld en wapens. Is dit waar?*

Zijn gezichtsuitdrukking was ernstig. Ik moest moeite doen om niet te lachen. (Ik kan me niet herinneren of deze vraag wel of niet in de uitzending is gebruikt).

Toen dit interview in januari 1979 werd uitgezonden, bevatte het een close-up opname van onze postbus 6414 in Lincoln Nebraska. Het resultaat was wekenlang elke dag plunjezakken vol post. Meer dan 90% van deze post bestond uit eenvoudige verzoeken om informatie. De rest was gelijk verdeeld tussen fanmail en haatmail... Toen dit interview in juli 1979 opnieuw werd uitgezonden, ontvingen we nog meer post dan de eerste keer.

Mijn ABC Primetime interview met Chris Wallace uit 1992

Een deel van het interview ging als volgt:

Wallace: *Als Hitler zo'n groot man was, waarom verloor hij dan de oorlog?*

Lauck: *Ten eerste was hij in de minderheid. Ten tweede werd hij verraden. Ten derde was hij te menselijk.*

Wallace: *Hitler was te menselijk?*

Lauck: *Ja.*

Wallace: *Als ik het goed begrijp, zeg je dat Hitler TE MENSELIJK was?*

Lauck: *Ja, Adolf Hitler was de grootste man die ooit heeft geleefd. Maar hij was te menselijk. Die fout zullen we niet nog eens maken.*

Het Simon Wiesenthal Centrum citeerde later het laatste deel. Het was afgedrukt op de buitenkant van een envelop voor fondsenwerving.

Wahrheit macht frei! (Waarheid maakt vrij!)

Ik was prominent aanwezig in deze Zweedse documentaire. Het was bijna een betaalde reclame. De onheilspellende muziek op de soundtrack was hilarisch. Het deed denken aan een B rating gangster of zelfs horrorfilm. De film werd later in een dozijn landen uitgezonden.

Achterin dit boek staan nog veel meer uitgebreide citaten uit de gedrukte media.

* * * * *

Dezelfde regeringen die stomverbaasd waren over het *concept van vrije meningsuiting*, probeerden het toch in hun eigen voordeel te gebruiken. Niet in het oosten natuurlijk, eerder in het westen. Tegen ons!

Vermoedelijk hoopten ze Westerse regeringen onder druk te zetten om ons "harder aan te pakken". Als dit hun bedoeling was, dan hebben ze jammerlijk gefaald.

In feite hebben ze zichzelf in de voet geschoten!

De verhalen die ze naar de media lekten, leidden vaak tot aanzienlijke publiciteit. Deze gratis reclame was goud waard. Het maakte geen verschil of de media een *gewillige medeplichtige* of een *onwetende pion* was. Ik heb verschillende plakboeken vol met krantenknipsels.

Een van mijn favorieten is mijn interview in de Britse editie van *Reader's Digest*, met als titel: *Evil Genius of Germany's Neo-Nazis!* Ik was zeer geamuseerd. Maar ik voelde me ook geveleid.

Vreemd genoeg citeerde een ander tijdschrift, *Der Spiegel*, de burgemeester van mijn stad die mij beschreef als een "modelburger".

Welke versie is juist: Kwaadaardig genie of modelburger?

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit 1933 haben nach der Kapitulation des Deutschen Reiches am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder ein zu Hause in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Seitens der von Massenmord, Verbrechen, Vorfälle und Verbrechen haben nicht ausgereicht, das Reich der deutschen Idee einen hellen glänzenden Namen Adolf Hitler zu verleihen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völler- und Kampfschreier als Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer deutschen Völler.

Die Bewegung ist zwar nicht so groß, aber die Größe des deutschen Völler ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der nationalsozialistische Kampf ist also dabei, das Volkstum – gegen alle Völler (V) – zu heilen, seine Völler und Erbschaft, Überlieferung und Kampfschreier.

Ob "Völler" oder "Völler", ob in Wahrheit oder in Traumwelt, ob in Vergangenheit, heute oder auf einem hellen glänzenden Namen Adolf Hitler Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Louch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly
Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthethreshold.com/). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestand van WO II is een absoluut misprijzel van informatie. Je moet informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kunnen...

the NEW ORDER
Number 176 (181) Founded 1979 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Louch

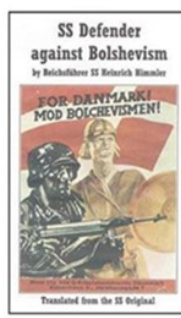

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

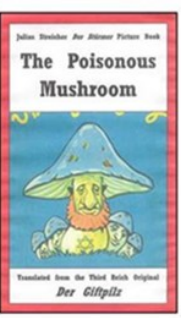
Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR-DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

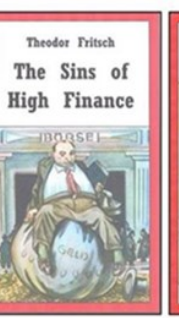
The Poisonous
Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler
in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance
IMORSE!

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BOD
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!